

Guds Ånd som en ild

Jublende ♩ = 96-112

1. Guds Ånd som en ild nu be - gyn - der at lu - e,
 2. Vor Gud nu har ud - rakt sin hånd o - ver jor - den,
 3. Nu søn - ner og død - re i pag - ten sig fry - de;
 4. Med van - det vi tvæt - tes, og Ån - den Gud gi - ver

vi sid - ste-dags-vær - ket på jor - den nu se,
 at sam - le hver hel - lig trods mør - ke og magt,
 de rå - be, at ver - den fra synd bort skal gå
 de sjæ - le, som yd - mygt i pag - ten ind - gå;

ja, fæd - re - nes håb vi be - gyn - der at sku - e,
 og der - til gen - gi - vet sit præ - ste-doms or - den
 og mod - ta - ge frel - se og bud - ska - bet ly - de,
 de li - den - de sal - ves med o - lie og bli - ver

og det, som blev ta - let på jor - den skal ske.
 og la - det for - kyn - de sin e - vi - ge pagt.
 at gø - re sig re - de til Zi - on at gå.
 vel - sig - net af Her - ren og kar - ske op - stå.

Vi syn - ge og jub - le med him - me-lens hæ - re:

Ho - sian - na, ho - sian - na for Gud og hans Søn!

Thi dem i det hø - je til - kom - mer al æ - re

fra nu og for e - vigt! A - men, ja, a - men!

